

[Miljøministeren]

systemer – har i årene efter den første oliekrise og i lyset af voksende miljøproblemer ved energiproduktion været genstand for stigende opmærksomhed.

Der er således skabt forståelse for, at der ved valg af elforsyningssystem må foretages overvejelser, ikke alene om elbehovet og økonomien, men også om forhold som forsyningssikkerhed, forurening og sikkerhed i bredeste forstand.

Blandt de muligheder, der står åbne for Danmarks fremtidige elforsyning, er anvendelsen af atomkraft. I 1976 traf regeringen imidlertid beslutning om at udskyde afgørelsen om a-kraftspørgsmålet, fordi man fandt, at der fortsat var en række uafklarede spørgsmål i forbindelse med opbevaring af radioaktivt affald fra a-kraftproduktion og sikkerheden ved a-kraftanlæg.

På den baggrund anmodede miljøministeren i 1977 miljøstyrelsen om bl.a. at udarbejde forslag til bekendtgørelser m.v. i medfør af lov nr. 244 om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg m.v. af 12. maj 1976. Forslagene blev afleveret i 1981.

Endvidere besluttede elværkerne i 1977 efter samråd med handelsministeriet at undersøge mulighederne for deponering af højaktivt affald i Danmark. Første fase af elværkernes arbejde omfattede indledende vurderinger på generelt grundlag til belysning af mulighederne for deponering. Denne fase blev afsluttet i 1978.

Af statsministerens redegørelse i folketinget den 6. november 1979 fremgik, at det fortsat var regeringens opfattelse, at a-kraft skulle indgå i den flerstrengede energiforsyning. Det blev imidlertid fastslået, at betingelsen for en positiv stillingtagen til a-kraft er, at sikkerheden ved driften af a-kraftværker er tilstrækkelig stor, og at der findes en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om slutdeponering af radioaktivt affald.

Herefter anmodede den daværende miljøminister i april 1980 miljøstyrelsen om med bistand fra sundhedsstyrelsen og Tilsynet med Nukleare Anlæg at udarbejde en redegørelse om sikkerheden ved anvendelse af a-kraft.

Redegørelsen skulle omfatte driftserfaringer i udlandet, herunder erfaringerne fra reaktorhavariet på Tremileøen i Harrisburg, Pennsylvania i USA i 1979, samt teoretiske

risikoanalyser. Endvidere skulle medtages spørgsmål i forbindelse med placering af a-kraftværker og beskrivelse af beredskabet mod følger af uheld.

Elværkerne videreførte arbejdet med belysning af mulighederne for deponering af højaktivt affald i en fase 2. Arbejdet skulle omfatte målinger og prøveboringer med henblik på at finde egnede deponeringsmuligheder i danske salthorste.

Rapporten om fase 2 undersøgelserne blev fremsendt til myndighederne i juni 1981 og er blevet vurderet af en gruppe med repræsentanter for miljøstyrelsen, sundhedsstyrelsen, Tilsynet med Nukleare Anlæg og Danmarks Geologiske Undersøgelse. Energiministeriet har deltaget som observatør i gruppen.

Miljøstyrelsen afsluttede både sikkerhedsredegørelsen og affaldsvurderingen i begyndelsen af 1984 og offentliggjorde den 15. marts 1984 3 rapporter herom: »Sikkerheden ved kernekraftværker«, »Placering af kernekraftværker« samt »Vurdering af elværkernes salthorstundersøgelser«. Hermed har vi fået belyst de sikkerhedsmæssige spørgsmål, hvis afklaring er en betingelse for stillingtagen til a-kraft.

Regeringen besluttede herefter for at få en så grundig belysning af spørgsmålene som muligt at sende de 3 rapporter til høring på universiteterne, Danmarks tekniske Højskole, energistyrelsen, Risø, Danske Elværkers Forening, industriens a-kraft organisation Danatom, OOA og REO.

På trods af den meget knappe tidsfrist har de fleste af de adspurgte fulgt opfordringen til at afgive kommentarer. Desuden har en borgergruppe mod atomaffald fra Mors udtalt sig.

Bedømmelsen af rapporterne som helhed og deres konklusioner spænder fra fuld accept med enkelte kritiske bemærkninger til, at rapporterne må anses for ubrugelige.

II. Miljøstyrelsens redegørelse om sikkerheden ved anvendelse af a-kraft

Miljøstyrelsens redegørelse om sikkerheden ved a-kraftværker bygger på ca. 25 års erfaring i udlandet med placering, bygning og drift af sådanne værker. Den samlede reaktordriftstid på de eksisterende a-kraftværker beløber sig til godt og vel 3.000 reaktor-